

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

De Minister van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport
dr. A. Klink
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Afdeling Ontwikkeling

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

t (070) 361 97 23
f (070) 361 97 46
www.rechtspraak.nl

datum 5 maart 2009
doorkiesnummer 070 - 361 9721
e-mail Voorlichting@rechtspraak.nl
cc de Minister van Justitie
onderwerp Adviesaanvraag concept wetsvoorstel opsporing en verzekering
onverzekerden zorgverzekering

Geachte heer Klink,

Bij brief van 9 december 2008 met bovengenoemd kenmerk verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de “**Raad**”) advies uit te brengen inzake het conceptwetsvoorstel opsporing en verzekering onverzekerden zorgverzekering (het “**Wetsvoorstel**”). Het onderhavige wetsvoorstel strekt ertoe onverzekerden te identificeren en aan te sporen zich alsnog te verzekeren. De identificatie van de onverzekerden vindt plaats door middel van een bestandsvergelijking. De Sociale Verzekeringsbank (SVB) wordt exclusief bevoegd gemaakt om de verzekeringsstatus vast te stellen. Blijkt dat iemand onverzekerd is dan zal het College voor zorgverzekeringen (CVZ) de betrokkene aanmanen met de mededeling dat hij staat gesignaleerd als onverzekerd. Wordt drie maanden na deze aanmaning geconstateerd dat de betrokkene nog niet verzekerd is, dan legt het CVZ een boete op. De boete wordt geïnd door het CJIB. Verstrijken vervolgens weer drie maanden en heeft de betrokkene zich alsnog niet verzekerd, dan legt het CVZ een tweede boete op. Deze tweede boete gaat vergezeld van een last onder bestuursdwang. Wordt ook hieraan geen gevolg gegeven dan komt de betrokkene in de situatie dat hij door het CVZ ambtshalve wordt ondergebracht bij een zorgverzekeraar. Het CVZ handelt dan als wettelijk vertegenwoordiger van de onverzekerde. Gedurende een jaar is vervolgens het wanbetalersregime, zoals dat is vastgesteld in de wet Structurele maatregelen wanbetalers zorgverzekering, van toepassing.

Gehoord de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklust van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 2 van 10

Advies

Aanmaning door CVZ

Nadat gebleken is dat betrokkene onverzekerd is, stuurt het CVZ een aanmaning naar de onverzekerde. De onverzekerde heeft dan drie maanden de tijd om alsnog aan zijn verplichtingen te voldoen. In de Memorie van Toelichting (MvT) wordt aangegeven dat de aanmaning geen besluit in de zin van de Awb² is. Voor de onverzekerde staat de gang naar de bestuursrechter niet open. Wel heeft de onverzekerde de mogelijkheid om contact op te nemen met het CVZ, waarbij hij bijvoorbeeld kan aangeven dat hij ten onrechte is aangemerkt als onverzekerde.

De Raad is van mening dat de mogelijkheid bestaat dat de aanmaning – ondanks het gestelde in de MvT – als besluit moet worden aangemerkt. In dat geval kunnen er aanzienlijke werklastconsequenties voor de gerechten uit voortvloeien. Mocht de wetgever uitdrukkelijk willen uitsluiten dat deze aanmaning een besluit is, dan zou dit bijvoorbeeld kunnen door opname op de negatieve lijst bij de Algemene wet bestuursrecht. Tegen het boetebesluit dat na drie maanden volgt als de onverzekerde geen verzekering heeft afgesloten, staat bezwaar en beroep open. Betrokkene zou zich dan moeten kunnen verweren met de stelling dat hij onschuldig onverzekerd is zonder dat hem het stilzitten na de aanmaning kan worden verweten.

Tweede boetebesluit en oplegging bestuursdwang

Voldoet betrokkene binnen drie maanden na de eerste boete nog niet aan zijn verplichtingen dan legt het CVZ een tweede boete, vergezeld van een last onder bestuursdwang, op (artikel 9c Zvw). Dit laatste betekent dat als betrokkene zich niet binnen 3 maanden verzekert, het CVZ ambtshalve namens de betrokkene een verzekering afsluit bij een zorgverzekeraar. Tegen zowel het tweede boetebesluit als tegen de last onder bestuursdwang staat rechtsbescherming bij de bestuursrechter open. Tegen de daadwerkelijke toepassing van bestuursdwang, na het verstrijken van de termijn van drie maanden, kan niet apart bij de bestuursrechter worden opgekomen. De MvT geeft aan dat dit geschil bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht.

In de motivering voor de uitsluiting van bestuursrechtelijke rechtsbescherming kan de Raad zich niet vinden. Met deze uitsluiting wordt volgens de MvT voorkomen dat het CVZ vlak voor het daadwerkelijk sluiten van een ambtshalve verzekering nog weer een beschikking moet verzenden waartegen bezwaar en beroep kan worden ingesteld. In plaats daarvan kan een geschil over de toepassing van bestuursdwang bij de burgerlijke rechter worden aangebracht. Daarbij wordt in de MvT uitdrukkelijk opgemerkt dat de burgerlijke rechter doorgaans als tamelijk hoogdrempelig wordt ervaren, waarmee wordt gesuggereerd dat er bewust gekozen wordt voor een vorm van rechtsbescherming die kennelijk als voor partijen minder toegankelijk wordt beschouwd.

Nu in het wetsvoorstel is opgenomen dat er geen bestuursrechtelijke rechtsbescherming open staat tegen de daadwerkelijke toepassing van bestuursdwang, acht de Raad het noodzakelijk dat helder in het tweede boetebesluit wordt opgenomen dat men al tegen het besluit tot opleggen van de last op dient te komen en betrokkene niet kan wachten totdat de last wordt toegepast.

Instrument bestuursdwang

Bij de constructie dat bestuursdwang kan strekken tot het verrichten van een rechtshandeling, kunnen

² MvT pagina 24. Artikelsgewijs toelichting bij artikel 9a Zvw.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 3 van 10

vraagtekens worden geplaatst. In de eerste plaats kent dit geen precedent. Artikel 5:21 van het wetsvoorstel vierde tranche Awb lijkt deze mogelijkheid niet te bieden. In de tweede plaats is het de vraag of een dergelijke bevoegdheid aan een bestuursorgaan moet toekomen. Thans is dit voorbehouden aan de rechter (zie artikel 3:300 BW).

Ook is het begrip wettelijke vertegenwoordiging ongelukkig gekozen en verwarrend. Dit zou naar analogie met de 'dwangvertegenwoordiging' als geregeld in artikel 3:300 BW impliceren dat de inhoud van de rechtshandeling nadere bepaling vereist. De voorgestelde regeling gaat er echter vanuit dat dit niet nodig is en het besluit tot toepassing van bestuursdwang in de plaats treedt van de rechtshandeling. De Raad zou enige toelichting op beide voornoemde punten passend achten.

Beëindiging van de ambtshalve verzekering

Het voorgestelde artikel 9d lid 5 bepaalt - kort gezegd - dat degene die door het CVZ ambtshalve verzekerd is, na een daartoe strekkende mededeling van het CVZ twee weken de tijd heeft om de verzekering te ontbinden, indien hij aantoont in de desbetreffende periode reeds verzekerd te zijn geraakt. De gekozen beëindigingswijze lijkt voor een verzekeringsovereenkomst niet de meest logische, aangezien ontbinding niet terug werkt, terwijl er - anders dan de MvT op blz. 29 aangeeft - wel enige tijd gemoeid zal (kunnen) zijn met de controle van de stelling dat aan de verzekeringsplicht was voldaan. De Raad vraagt zich af waarom niet voor vernietiging als beëindigingswijze is gekozen. Bovendien bepaalt artikel 6:265 BW dat "iedere tekortkoming van een partij in de nakoming van een van haar verbintenissen aan de wederpartij de bevoegdheid geeft om de overeenkomst geheel of gedeeltelijk te ontbinden (...)". In de situatie waarop het wetsvoorstel ziet is geen sprake van een tekortkoming van de wederpartij (de verzekeraar) maar van de ondeugdelijkheid van de rechtshandeling zelf. Ook daarom ligt ontbinding als beëindigingswijze niet voor de hand.

Daarnaast lijkt de termijn van twee weken kort, zeker in verhouding tot het voor betrokkene ingrijpende gevolg dat het te laat melden van een eigen zorgverzekering met zich brengt, te weten het voor een zekere periode (mogelijk een jaar) hebben van twee zorgverzekeringen. Krachtens het voorgestelde artikel 9 lid 6 Zvw kan hij immers de ambtshalve gesloten verzekering gedurende de eerste 12 maanden niet opzeggen, en ingevolge artikel 7 lid 1 Zvw (huidig) kan hij de door hemzelf gesloten verzekering ook niet zomaar opzeggen. Het is in de onderhavige materie niet ondenkbaar dat een betrokkene in een dergelijke situatie de daarvoor verschuldigde premie vervolgens niet betaalt en in het traject wanbetalers terecht komt.

Gegeven de korte termijn die betrokkene is gegund dient duidelijk te worden of wordt uitgegaan van het moment van verzenden of het moment van ontvangen van de mededeling van het CVZ dat betrokkene ambtshalve verzekerd is.

Burgerlijke rechter

Het feit dat het uiteindelijke resultaat van het optreden van het CVZ is dat een privaatrechtelijke overeenkomst met een zorgverzekeraar tot stand komt impliceert dat de rechter de rechtsgevolgen op grond van de redelijkheid en billijk kan mitigeren. Zo is het niet ondenkbaar dat de burgerlijke rechter in voorkomend geval het effect van de bepaling dat betrokkene de ambtshalve gesloten verzekering gedurende het eerste jaar niet kan opzeggen, zal mitigeren op basis van de redelijkheid en billijkheid (artikel 6:2 lid 2 BW).

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 4 van 10

Bestuursrechtelijke premie

Tegen besluiten aangaande de verschuldigheid van de bestuursrechtelijke premie en de hoogte ervan staat geen rechtsbescherming open. De MvT geeft aan dat het CVZ in deze geen beleidsvrijheid heeft en er daarom is gekozen voor een beperking van de rechtsbescherming. De Raad wil benadrukken dat naar zijn mening slechts wanneer er geen enkele beleidsruimte is voor het CVZ, kan worden afgezien van de mogelijkheid van (bezwaar en) beroep bij de bestuursrechter³. Door betrokkene kan wel worden opgekomen tegen de inningsmaatregelen (artikel 18f, eerste lid, jo artikel 18e Zvw) van het CVZ.

Werklast

Gevolgen in aantallen

Vaststelling status

De SVB bouwt een AWBZ verzekerdenbestand op en beoordeelt of iemand van rechtswege AWBZ verzekerd is. Over het al dan niet verzekerd zijn wordt een besluit afgegeven waartegen bezwaar, beroep en hoger beroep open staat. Aangezien de meeste in Nederland woonachtige mensen verzekerd zijn ingevolge de AWBZ, zullen niet veel beroepschriften worden ingediend tegen deze statusvaststelling. De Raad gaat er vanuit dat er een verwaarloosbaar aantal zaken over deze statusvaststelling zal komen.

Aanmaning

Bij de berekening van de werklastconsequenties is uitgegaan van de in de MvT verwoorde *bedoeling* van de Minister dat de aanmaning geen besluit is in de zin van de Awb. Echter zoals hiervoor is aangegeven, bestaat binnen het thans ter advisering voorliggende wetsvoorstel de mogelijkheid dat de aanmaning toch als besluit wordt aangemerkt. In dat geval kunnen er aanzienlijke werklastgevolgen voor de gerechten uit voortvloeien. De Raad behoudt zich het recht voor om in dat geval een nadere berekening van de werklastconsequenties te maken.

Eerste boetebesluit

Na drie maanden neemt het CVZ een eerste boetebesluit (artikel 9b Zvw) als sprake is van een overtreding van het in artikel 2a Zvw neergelegde gebod om zich van een zorgverzekering te voorzien. Tegen dit besluit staat bezwaar, beroep bij de rechtbank en hoger beroep bij de Centrale Raad van Beroep open. Uitgaande van een huidig aantal van 231.000 onverzekerden en de aanname dat er al in 2009, vóór de invoering van de wet, gedegen voorlichting zal plaatsvinden gericht op het tot verzekering bewegen van thans onverzekerden, hanteert het CVZ in zijn uitvoeringstoets een initieel aantal van 200.000 onverzekerden. De Raad sluit zich hierbij aan. Evenals bij het voornemen om in 2010 100.000 aanmaningen te versturen. CVZ en CJIB geven de inschatting dat er op die 100.000 aanmaningen ongeveer 50.000 boetebesluiten gaan volgen. Wanneer wordt uitgegaan van daaropvolgend 10% bezwaar en 10% beroep (percentages conform het advies van de Raad over het wetsvoorstel structurele maatregelen wanbetalers), dan leidt dit tot 500 beroepen in 2010 en 2011. Het aantal zal daarna afnemen vanwege het verminderen van de omvang van de groep onverzekerden. Daarnaast neemt de Raad aan dat er elk jaar een gering aantal nieuwe onverzekerden bij komt. Hierbij

³ Hierbij verwijst de Raad voor de rechtspraak naar zijn advies van 11 april 2008 (kenmerk: UIT 12432 ONTW / RMD) betreffende het concept wetsvoorstel structurele maatregelen wanbetalers.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 5 van 10

kan bijvoorbeeld gedacht worden aan personen die voor het eerst verzekeringsplichtig worden. De Raad gaat ervan uit dat deze groep gering is, en stelt deze op 5.000 nieuwe onverzekerden per jaar. Zie Tabel 1 voor een weergave per jaar van de verwachte aantallen.

Tweede boetebesluit en oplegging last onder bestuursdwang

Voldoet betrokkene binnen drie maanden na de eerste boete nog niet aan zijn verplichtingen dan legt het CVZ een tweede boete, evenals een last onder bestuursdwang, op (artikel 9c Zvw). Tegen zowel het tweede boetebesluit als tegen de last onder bestuursdwang staat rechtsbescherming bij de bestuursrechter open.

CJIB heeft de verwachting dat bij 50% van de gevallen waarin een eerste boete is opgelegd, een tweede boete zal volgen. Dat komt neer op ongeveer 250 zaken in 2010 en 2011. Daarna een beperkter aantal zaken. Tegelijk met deze beroepen is een beroep te verwachten aangaande de oplegging van de last onder bestuursdwang. Wederom hanteert de Raad 250 zaken in 2010 en 2011.

Tegen de daadwerkelijke toepassing van bestuursdwang, na het verstrijken van de termijn van drie maanden, kan niet bij de bestuursrechter worden opgekomen. De MvT geeft aan dat dit geschil bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht.

Toepassen bestuursdwang

De Raad veronderstelt dat een gering percentage civiele procedures gestart zal worden tegen de daadwerkelijke toepassing van bestuursdwang. Uitgaande van 2% (ten opzichte van het totaal aantal opgelegde last onder bestuursdwang) betreft dit ongeveer 50 zaken in 2011 en 2012. Daarna een beperkt aantal zaken. Aangezien deze zaken zich pas na enige tijd zich kunnen voordoen, omdat eerst aanmaning, 1^e boete en 2^e boete opgelegd moeten worden, gaat de Raad er van uit dat deze zaken zich op zijn vroegst in 2011 zullen aandienen.

Wettelijke vertegenwoordiging

Er kan discussie ontstaan tussen zorgverzekeraars en het CVZ over bijvoorbeeld de verdeling van de onverzekerden over de verzekeraars. Dit betekent dat de kans bestaat dat de bestuursrechter zich hierover zal moeten uitlaten. De Raad verwacht dat dit een verwaarloosbaar aantal zaken zal zijn.

Inning bestuursrechtelijke premie door CVZ

Aansluitend bij het advies van de Raad over het wetsvoorstel structurele maatregelen wanbetalers, gaat de Raad ook in onderhavig advies uit van 10% bezwaar en 10% beroep op het aantal ambtshalve ingeschrevenen, resulteren in 250 zaken in 2011 en 2012. Daarna zal het gaan om beperkt aantal zaken.

Hoger beroep

Afgezien van de hierboven gepresenteerde inschattingen van de te verwachten gevolgen in eerste aanleg, verwacht de Raad dat er sprake zal zijn van 30% hoger beroep in de bestuurszaken en 15% bij de civiele zaken. Deze percentages zijn conform het advies over het wetsvoorstel structurele maatregelen wanbetalers. De bestuurlijke en civiele hoger beroepen worden respectievelijk bij CRvB en gerechtshof behandeld. Aangezien deze zaken zich pas na enige tijd voordoen, en er rekening gehouden

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 6 van 10

moet worden met een doorlooptijd van zaken in eerste aanleg, volgen deze hoger beroepen pas 1 jaar na invoering van de wet. Zie voor zaaks aantallen Tabel 1.

In Tabel 1 staan de totale verwachte gevolgen voor de Rechtspraak van het wetsvoorstel in aantallen weergegeven voor de eerste 5 jaar na invoering (hier genomen als: 2010-2014). In tabel 2 staan de bijbehorende bedragen, uitgaande van de integrale productgroepprijzen.

De extra kosten voor de Rechtspraak ten gevolge van de invoering bedragen op basis van deze cijfers ruwweg €1,7 mln. in jaar 1 en 2, afnemend tot ongeveer €100.000,- in jaar 5.

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009

pagina 7 van 10

Tabel 1: Aantallen

	2010	2011	2012	2013	2014
Onverzekerden (exclusief ambtshalve ingeschrevenen)	200.000	105.000	10.000	5.000	5.000
Aanmaningen	100.000	100.000	10.000	5.000	5.000
1e boete	50.000	50.000	5.000	2.500	2.500
2e boete	25.000	25.000	2.500	1.250	1.250
last onder bestuursdwang	25.000	25.000	2.500	1.250	1.250
ambtshalve inschrijving	0	25.000	25.000	2.500	1.250
bezwaren na 1e boete	5.000	5.000	500	250	250
bezwaren na 2e boete	2.500	2.500	250	125	125
bezwaren na last onder bestuursdwang	2.500	2.500	250	125	125
bezwaren over wijze van inning (ambtshalve inschr.)	0	2.500	2.500	250	125
beroepen na bezwaar na 1e boete	500	500	50	25	25
beroepen na bezwaar na 2e boete	250	250	25	13	13
beroepen na last onder bestuursdwang	250	250	25	13	13
beroepen over wijze van inning (ambtshalve inschr.)	0	250	250	25	13
civiele beroepen (toepassing last onder bestuursdwang)	0	50	50	5	3
hoger beroepen CRvB na 1e boete	0	150	150	15	8
hoger beroepen CRvB na 2e boete	0	75	75	8	4
hoger beroepen CRvB na last onder bestuursdwang	0	75	75	8	4
hoger beroepen CRvB (ambtshalve inschr.)	0	0	75	75	8
civiele hoger beroepen	0	0	8	8	1

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 8 van 10

Tabel 2: Bedragen t.g.v. aantallen

	2010	2011	2012	2013	2014
beroepen na bezwaar na 1e boete	€835.470,00	€835.470,00	€83.547,00	€41.773,75	€41.773,75
beroepen na bezwaar na 2e boete	€417.735,00	€417.735,00	€41.773,50	€21.722,35	€21.722,35
beroepen na last onder bestuursdwang	€417.735,00	€417.735,00	€41.773,50	€21.722,35	€21.722,35
beroepen over wijze van inning (ambtshalve inschr.)	€0,00	€417.735,00	€417.735,00	€41.773,75	€21.722,35
civiele beroepen (toepassing last onder bestuursdwang)	€0,00	€6.196,50	€6.196,50	€619,70	€371,82
hoger beroepen CRvB na 1e boete	€0,00	€449.740,50	€449.737,50	€44.974,05	€23.986,16
hoger beroepen CRvB na 2e boete	€0,00	€224.870,25	€224.868,75	€23.986,16	€11.993,08
hoger beroepen CRvB na last onder bestuursdwang	€0,00	€224.870,25	€224.868,75	€23.986,16	€11.993,08
hoger beroepen CRvB (ambtshalve inschr.)	€0,00	€0,00	€224.868,75	€224.870,25	€23.986,16
civiele hoger beroepen	€0,00	€0,00	€28.869,84	€28.870,08	€3.608,76
Totaal	€1.670.940,00	€2.088.675,00	€584.829,00	€126.992,20	€106.940,80

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 9 van 10

Gevolgen in werklast

Naast een toegenomen werklast in aantallen zaken geldt dat er ook sprake is van een zogenaamd prijseffect.

Zie de volgende tabel voor het precieze totaalbedrag voor het prijseffect ten gevolge van de veranderingen in de zaaksamenstelling.

De verschillende verschuivingen extra zaken van de verschillende onderdelen resulteren naar verwachting in een totaal prijseffect voor de Rechtspraak van ongeveer €0,3 mln. in jaar 1 na invoering, en bijna €41.000,- in jaar 5 na invoering.

Tabel 2: Prijseffect

	jaar 1	jaar 2	jaar 3	jaar 4	jaar 5
Totaal prijseffect	€28.880	€649.059	€415.200	€111.629	€0.717

Totaal netto-effect

De werklasteffecten ten gevolge van nieuwe zaaksaantallen en de prijseffecten tezamen resulteren in een werklasttoename van €2,0 mln. in jaar 1 na invoering, en €0,1 mln. in jaar 5 na invoering.

Indien na het uitbrengen van dit advies het wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de rechten op de invoering van het wetsvoorstel, stelt de Raad het op prijs op als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het wetsvoorstel bij de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het *Staatsblad*. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

mr. Th. Groeneveld
Lid Raad voor de rechtspraak

de Rechtspraak

Raad voor de
rechtspraak

datum 5 maart 2009
pagina 10 van 10

Wetstechnisch commentaar

Redactionele aspecten

- MvT: Artikel II, onderdeel N:” *... en de gecombineerde bestuurlijke boete/last onder dwangsom van artikel 9c Zvw*”. Bedoeld zal zijn last onder bestuursdwang.
- MvT: Artikel X: “*... Zelfs als de aanmaning, de eerste bestuurlijke boete en de tweede, met een last onder dwangsom gecombineerde bestuurlijke boete*”. Bedoeld zal zijn last onder bestuursdwang.
- Wetsvoorstel artikel 9d lid 5: in plaats van “*alsmede jegens de zorgverzekeraar bij wie de zorgverzekeraar is gesloten*” zal bedoeld zijn “*alsmede jegens de zorgverzekeraar bij wie de zorgverzekering is gesloten*”. De Raad acht het daarnaast zinvol om hierachter in te voegen ‘**als bedoeld in het eerste lid**’.
- MvT p. 29, tweede alinea, tweede zin: in plaats van “*(...) zowel bij de door het CVZ gecontracteerde zorgverzekering te geschieden*”, zal bedoeld zijn “*zowel bij de door het CVZ gecontracteerde zorgverzekeraar te geschieden (...)*”.

Inconsequenties

- MvT: In artikel II, onderdeel N is bepaald dat aan artikel 116, lid 2, Zvw moet worden toegevoegd de bestuursrechtelijke premie. Dit betekent dat tegen een beschikking ten aanzien van de bestuursrechtelijke premie beroep mogelijk is bij de rechtbank en hoger beroep bij de CRvB. In artikel IV is echter bepaald dat is besloten beroep bij de rechtbank tegen de verschuldigheid of de hoogte van de bestuursrechtelijke premie uit te sluiten.